

alapított óriási terjedelmű elsőszülöttségi hitbizomány birtokosa, a boldogult mindig meleg érdeklődést tanusított az erdőgazdaság iránt, amelylyel a 100.000 holdat meghaladó erdőbirtokain bőven volt alkalma foglalkozni. Ismerte és gyakorolta azokat a kötelességeket, amelyek ily nagy uradalom tulajdonosára háramlanak. Birtokának régebben bonyolult viszonyait nagy szorgalommal rendezte, s tiszteletreméltó munkával törekedett arra, hogy nagy vagyonát az ország közgazdasági boldogulásának szolgálatába állítsa. Magas rangja ellenére csendben s szinte feltűnés nélkül élt s a közéletünkben gyakran dúló harcoktól való nemes tartózkodásának köszönheti, hogy osztatlanul bírta a magyar társadalom őszinte nagyrabecsülését.

Az Országos Erdészeti Egyesület halála alkalmából mélyen érzett részvételnek táviratban sietett kifejezést adni a boldogult családja előtt s az igazgató-választmány emlékezetét a legutóbbi üléséről szóló jegyzőkönyvben is megörökítette.

KÜLÖNFÉLÉK.

Az Országos Erdészeti Egyesület alelnökeinek lemondása. Olvasóink az Erdészeti Lapok januári számából már értesültek arról a sajnálatos körülményről, hogy *Osztroluczky* Miklós alelnök abból az okból, hogy birtokaira való tekintetből Zólyom megyébe volt kénytelen költözni, ahonnan a mai szomorú viszonyok között csak nagy nehézséggel és ritkán jöhet Budapestre, állásáról leköszönt.

Mindeddig reméltük, hogy a viszonyok gyors változásával sikerül *Osztroluczky* Miklós alelnök urat elhatározásának megváltoztatására bírni és a magyar erdőgazdaság iránt mindig nagy érdeklődéssel és hozzáértéssel viseltető agilis és értékes egyéniségét az egyesület vezetése részére

továbbra is megtarthatni. Sajnos azonban, hogy az őt akadályozó körülmények további fennállása ezt a reményt szétfoszlatta és az egyesület igazgató-választmányát nagy sajnálatára arra készítette, hogy lemondását elfogadjja.

Mélyen fájjaljuk, hogy *Osztroluczky* nem maradt egyedül, hanem hozzácsatlakozott *Horváth* Sándor tb. elnökünk is, aki eddig betöltött alelnöki állásáról megrendült egészségi állapotára való hivatkozással, amely őt az egyesületi életben való részvételben akadályozza, szintén lemondott, illetőleg már néhány év előtti ezt az elhatározását, amelyet akkor a megnyilvánuló közkivánságnak engedve, visszavont, most megújította.

Horváth Sándort több mint négy évtizedes kötelék fűzi az Országos Erdészeti Egyesülethez, melynek közel 20 évig titkára s több mint két évtizedig alelnöke volt. Ily régi kötelékek megbontása fájdalmas mindkét félre nézve, különösen azonban az egyesületre nézve. Mert *Horváth* Sándor a hűen és odaadóan, ritka munkabírással és önfeláldozással teljesített kötelesség megnyugtató tudatával léphet vissza, míg egyesületünk ezért ugyan mindenkoron osztatlan szeretettel, bizalommal és nagyra-becsüléssel adózott, de annál súlyosabban érzi azt az ürt, amely a távozó után marad.

Egyedüli vigaszunk az lehet, hogy az egyesület vezetésétől visszalépve, *Horváth* Sándor nem szakíthatott meg minden köteléket az Országos Erdészeti Egyesülettel. A tisztelet és szeretet kötelékei változatlanul fennmaradnak s arra is bizton számíthatunk, hogyha hosszú élettapasztalatokon alapuló véleményére és tanácsára lesz szükség, *Horváth* Sándor azt ezentul sem fogja egyesületünktől megvonni!

A két alelnöki állás betöltése végett az Országos Erdészeti Egyesület f. é. május hó végén, valószínűleg 28-án rendkívüli közgyűlést tart.

Személyi hírek. Erős Rezső urad. főerdőmérnök a gróf Tisza-család uradalmainak erdőtanácsosává neveztetett ki.

Fehér Dániel erdőmérnök, főiskolai tanársegéd a bécsi tudományegyetemen a növénytani és vegytani tudományok doktorává avatott.

Mi marad meg Magyarországon erdeiből? Ha a nekünk átadott békefeltételek tényleg érvénybe lépnek, Magyarország erdőterülete az erdők nyilvántartási törzskönyve alapján összeállított adatok szerint a következő lenne:

Összes erdőterület 2,028.513 kat. hold, az eddigi Magyarország erdőterületének 15·7%-a.

Ebből tölgyerdő 1,091.017 kat. hold, eddigi tölgyeseink 32·2%-a,

bükkerdő 856.933 kat. hold, eddigi bükköseink 13·4%-a,

fenyőerdő 80.563 kat. hold, eddigi fenyveseink 2·0%-a.

A megmaradó területen belül a tölgy 54%-kal, a bükk és egyéb lombfa 42%-kal, a fenyő 4%-kal szerepel.

Tulajdonjogi minőség szerint marad:

állami erdő	---	83.967 kat. hold,	az eddiginek	41·0%-a
városi	"	80.277 " " "	"	10·0%-a
községi	"	25.747 " " "	"	1·8%-a
egyházi	"	284.729 " " "	"	34·1%-a
közalapítv.erdő		38.942 " " "	"	27·3%-a
hitbiz.	"	296.775 " " "	"	31·3%-a
közbirtok.	"	178.342 " " "	"	9·8%-a
részvénytárs.	"	7.965 " " "	"	3·6%-a
szabadrend. köz-				
birtokosságierdő		32.517 " " "	"	28·3%-a
magán	"	999.252 " " "	"	22·0%-a

Ezek az adatok mindennél ékesszólóbban bizonyítják, hogy ellenségeink mily súlyos csapást szándékoznak a magyar erdőgazdaságra mérni. Hozzá tartozik a helyzetképhez, hogy a megmaradó erdők többnyire nem tartoznak legjobb termőhelyeinkhez, többnyire a száraz éghajlatu és száraz talaju részek vannak nekünk

szánva, amelyeken igen jelentékeny területet foglalnak el a silány állapotban levő sarjerdők.

S e szomorú helyzet daczára sem szabad csüggednünk. A jelzett mostoha viszonyok mellett is a magyar erdészetnek szép feladata marad ily nehéz körülmények között szorgos munkával erdeink termőképességét emelni és az okszerűség határai között azok területét szaporítani. Ez a feladat akkor is érvényben marad, ha — amint reméljük — a sors fentartotta számunkra, hogy működési terünk idővel ismét bővül.

Tallián Béla báró az Alföld fásítása érdekében a Szegedi Napló folyó évi márczius 4-én, 11-én és 13-án megjelent számaiba „Hangok a szívhez“ és „Szavak az észhez“ czimen cikksorozatot írt, amelylyel lelkes propagandát csinál az Alföld erdősítésének. Igen örvendetes ténynek tartjuk, hogy nemcsak a szakemberek, hanem az Országos Erdészeti Egyesület elnöke is tollat ragadott az alföldi erdősítés jó ügye érdekében, amelyet tekintélyének súlyával és az alföldi nép lelkületének ismeretéből fakadó tárgyismeretével a siker útján hathatós támogatásban részesített, amivel a magyar erdészetet őszinte hála kötelezte.

Tallián Béla báró fel szeretné rázni lethargiájából Alföldünk népét, legyőzni annak ellenszenvét a fatenyésztés iránt. Felpanaszolja az 1919. és 1920. évek telén egyesek és községek által egyaránt véghezvitt nagy pusztítást, amely részben a tényleges fahiánynak, részben a forradalmi állapotnak volt következménye. Nem kimélte ez a vandalizmus a városok sorfáit sem, a parkok is sokat szenvedtek.

Csodálatos és megfejthetlen rejtély, hogy az Alföld magyar népe — ellentétben a dunántulival, miért nem barátja a fának? Az alföldi suhancz nem tud elmenni a fa mellett, hogy belé ne vágja a fejszéjét vagy egy ágat ne törjön róla. A természet szépségei iránti érzék hiánya, az iskola nevelő hatásának fogyatékosága, a fák árnyaló, a mezőgazdasági termelést csökkentő hatásának túlzott emlegetése magyarázza némileg ezt a sajnálatos tényt. A madarak és fák napját is csak arra használják fel nebulóink, hogy a fa gyümölcsét lelopják, a madárfészkeket kirabolják. orsan pótolni kellük a ben-

nünket fenyegető fahiány miatt, mint a mezőgazdaságra gyakorolt jótékony hatás miatt is!

Az ország nehéz és nyomasztó jövő előtt áll; verejtékes szorgos és *előrelátó* munkára van szükség, hogy helyünket megálljuk és kiemelkedjünk mai kétségbeejtőnek látszó helyzetünkéből. Ha behozatal útján kell faszükségletünket fedezni, pénzügyileg csakhamar tönkremegyünk, már pedig az országnak közel 13 millió hold erdejéből csak kerekén 2 millió hold (15,7%) maradt meg, amelynek 1 millió m³-nél alig többre tehető fatermése 8 millió lakos szükségletét távolról sem fedezi, mert az évi és fejenkénti szükséglet eddig átlag egy köbméter volt.

Az erdő lehető szaporítása tehát a kellő előrelátás elengedhetlen követelménye!

Az Alföld erdősitése azonban nemcsak a faellátás terén fog könnyebbséget szerezni, de a mezőgazdaságot is emelni fogja. A szalmát és trágyát, amelyet népünk ma gyakran tüzelőanyagként használ, a földnek juttathatjuk, ha van fa. Ez terméseredményeinket fogja emelni, amelyek ma 5—6 q-nál nem nagyobbak kat. holdanként, holott a nyugati államokban 15—16 q-t is elér. Ha csak 2—3 q-val emelkedik a szemtermés, ez a mai buzaárak mellett holdanként 4—500 K jövedelemtöbbletet jelent.

Az erdők, ligetek és fásorok szélfogóként működnek, a talaj száradását lassítják, bennük a rovarpusztító madarak százezrei találnak menedéket és fészkelőhelyet, ami gyümölcsstenyésztésünkre lesz jó hatással.

Mindezért főfontosságú feladatunk minél több fát nevelni amire a futóhomokos területek és árterek, részben a szikesek is módot nyújtanak. Ismerve az alföldi népnek minden ujítástól idegenkedő természetét, *Tallián* törvényes intézkedéseket is tart szükségesnek különösen oly irányban, hogy a városok és községek, ármentesítő társulatok, sőt nagy határokkal bíró birtokok is nagy legelőterületeik és ártereik egy részének beerdősítésére köteleztesse. Bizonyos esetekben az állam kisajátítási joga is érvényesülhet, egyebekben az államnak ingyenes szakerővel és olcsó csemetével kell az akciót támogatnia. Meghatározott nagyságu földeken az utak, árokszélek, határok fásítását kell elrendelni

legelőkön lévő kutak mellett, de nem közvetlen közelében delelő ligeteket kell létesíteni.

A gazdasági egyleteknek, köröknek fel kell karolni ezen érdekeket. Egyébként a jó példa hatásosabb lesz minden rendeletnél és tanácsnál. Szaklapokat kell járattatni, mindenekelőtt pedig jól gondozott csemetekerteket létesíteni. A megszállott területeken hontalanná vált erdőtisztjeinkben szakavatott vezetőkre talál az Alföld fásításának szép eszméje.

Befejezésül arra kéri Tallián a vidéki sajtót, hogy ennek a tárgynak állandóan nyissa meg hasábjait!

Felolvasások és előadások az Országos Erdészeti Egyesületben. Legutóbbi számunk megjelenése óta az Alföld fásítási akciójával kapcsolatosan ismét több, igen magas színvonalon álló felolvasás és előadás hangzott el az Országos Erdészeti Egyesületben, mely a változatlanul nagyszámu hallgatóság figyelmét méltán lekötötte.

Treitz Péter főgeológus harmadik előadásában főként a szikes területekkel foglalkozott igen beható módon s új megvilágításba helyezte e kérdést. Kiemelni kívánjuk, hogy ő a szikek erdősítését nagyobb mértékben tartja lehetőnek, mint más szakemberek.

Sávoly Ferencz dr., a meteorológiai intézet adjunktusa, az Alföld klímájával foglalkozott.

Tudományos fejtegetései teljesen igazolták az Alföld befásításának elsőrendű fontosságát. Kétségtelen ugyanis, hogy az Alföld csapadékszegénységén és a csapadék egyenlőtlen évközi eloszlásán az öntözési berendezések alkalmazása mellett az erdősítéssel és fásítással leszünk képesek a leghatékonyabban és a legtermészetesebb módon segíteni, mert az erdei alom konzerválja az esővizet, az erdő lehűti a levegőt, miáltal a relativ páratartalom emelkedik, az erdő maga is párát bocsát a levegőbe, végül mérsekeli a nap hevének és a szeleknek szárító hatását. Ekként a tervszerűen megindított nagyarányu fásítás idővel tulajdonképen a mezőgazdasági többtermelés céljait szolgálja és pénzértékben ma kifejezhetetlen nemzeti kincset teremt meg a magyar. haza számára.

Mattanovich Károly érs. urad. főerdőtanácsos április 8-án az *árterek* erdősítésének kérdésével foglalkozott.

Mivel az előadó egész emberöltőt töltött a dunamenti ligeti erdők szolgálatában, szakunk eddigelé kevésbé ismert világából sok érdekes mozzanatot közölhetett.

A hullámtér és ártér közötti különbség meghatározása után megállapította előadó, hogy a hullámtérben az erdőtelepítés csak ültetés és dugványozás segítségével lehetséges, mely célra 3—4 éves és legalább 1 *m* magas lombfacsemeték, vagy 1½ *m* magas dugványok szolgálnak. Mindkettő számára legalább 60 *cm* átmérőjű ültetőgödörök létesítendők. Az ültetés 2 *m* sor és 2 *m* csemetétávolság mellett a legajánlatosabb, mivel az ültetési munka amugyis igen költséges, különösen a mai drága napszámberék mellett. A nagy csemeték alkalmazását a gyakori elöntés teszi szükségessé, mivel lehetőleg kerülendő, hogy a csemeték koronástól teljesen víz alá kerüljenek. Télviz idején a jég szokott számottevő kárt okozni, mivel gyakran megtörténik, hogy az elöntött ültetések befagynak, amidőn ugy a vízszin apadásánál, mint annak emelkedésekor nagy veszélyben forognak, amennyiben előbbi esetben a jég alá kerülnek, utóbbi esetben az ültetőgödörökből kiemeltetnek. A rovarvilágból leginkább a Lina populi szokott károsításokat okozni, melyek azonban nem nagymérvűek és nem súlyosak. A vadkárok azelőtt különösen a kőrisfában igen jelentékenyek voltak, de ez a veszedelem ezidőszerint nem fenyeget, mivel a fővadállomány a kommunizmus alatt kipusztult. A liztharmat általános az ártéri erdőkben, melyeket igen gyakran sűrű köd borít.

A szükséges csemetekertek mindig a hullámtérhez közeli árterületeken létesítendők. A vetéshez való magot előadó főként Szlavóniából hozatta. A házilag nevelt csemetéken kívül azonban hozatott Németországból (Hein's Söhne, Halstenbek, Holstein) átiskolázandó csemetéket oly olcsó áron, hogy azt az anyagot házilag ugyanazon áron alig lett volna képes előállítani. Ültetéshez való csemeték egyébiránt az u. n. malátokból is szedhetők. Ezek ugyanis a zátonyokon önvetényesülés útján keletkezett sűrű fűz- és nyárfiatalosok, melyeknek vetőmaganyagát a víz sodorja oda, a mag pedig a kövér iszaptalajban igen kedvező feltételeket talál a csírázásra és további fejlődésre. Önvetényülés útján elsősorban az u. n. göröndök, vagyis terephullámok erdősülnek be ekként és pedig elsősorban fűzrel és nyárral, melyek közé víztől távolabb eső

részeken a szil, kőris és tölgy is keveredik. A nyárfafélék közül a leggyakoribbak a fehér-, szürke- és feketenyár, továbbá a kanadai nyár és egy, az előadó által simoni nyárnak felemlített válfaj, mely rendszerint márczius közepén már teljesen kihajt, úgy hogy a dugványok legkésőbb márczius elején vágandók. A szóban lévő válfaj dr. *Tuzson* János egyetemi tanárnak azóta szerzett felvilágosítása szerint valószínűleg a *Populus balsamifera*, var. *Simonii*, mely eredetileg Amerikából származik, de igen rossz, könnyen revesedő fát szolgáltat. Megállapítandó lenne ennek következtében, hogy a szóban lévő két válfaj tényleg azonos-e?

Nagy súlyt kell helyezni a fiatalosok tisztítására és későbbi gyéritésére. Az ártéri buja talajon ugyanis a gyomfélék, főként a szeder és vadkomló sűrűn ellepik a talajt s így gátolják a fiatalosok fejlődését. Igen sikeres segédeszköznek bizonyult az elgyomosodás ellen a szarvasmarhákkal, birkákkal és sertésekkel való legeltetés és különösen az utóbbi igen előnyösnek jelezhető. Előadó a ligeti erdők két igen fontos kezelési szabályát emelte ki. Az egyik az, hogy a vágások kitermelése legkésőbb november hóban indítandó meg úgy, hogy a kitermelt faanyag márczius hó elejéig a vágásokból ki is legyen szállítva. A másik pedig az, hogy a mélyebben fekvő helyeken magas tuskókat kell hagyni. Mindkét intézkedés elsősorban a sarjadzási képesség megóvását szolgálja.

Az üzem módokat illetőleg a ligeti erdők két csoportra oszlanak. Az egyikhez tartoznak a vízmenti nyár- és füzesek, melyekben nagyjából 20 éves vágásforduló mellett a sarjerdő üzem módú divik, a nétalán előforduló tölgy-, szil- és kőrisegyedek azonban a következő vágásfordulóra visszahagyandók, amikor is már mezőgazdasági használatra alkalmasak. A másik csoportot képező vegyes erdőket 40 éves vágásfordulóban kezelik és pedig ismét úgy, hogy a tölgy- és egyéb keménylombfanemek a második, sőt még a harmadik vágásfordulóra is visszamaradnak úgy, hogy a második vágásforduló alatt holdanként 20—30 darab, a harmadikban pedig 10—15 a tultartott fák száma.

Végül *Roth* Gyula m. kir. főerdőtanácsos, a közp. erdészeti kísérleti állomás adjunktusa is megragadta az alkalmat, hogy ismert kiváló előadóképességével szemleszerű áttekintést nyújtson az alföldi erdőkultúra kérdéseinek egész komplexumáról.

Rövid történelmi visszapillantás után az Alföld jelenlegi erdőgazdasági helyzetét és annak hátrányait ecsetelte. Élénk színekben festette azokat a változásokat, melyeket az erdőtelepítés a talaj fizikai tulajdonságaiban és életében előidéz. Az eddig holtnak tartott talaj életre ébred az erdő által szolgáltatott humuszt átfuró giliszták és az adaphonnak nevezett parányi növényi és állati lények behatása alatt. A viznek a talajra gyakorolt hatásáról megemlékezvén, kiváló érdeklődést keltett az Alföldön, ép úgy mint az orosz steppéken a nyári hónapokban tapasztalható különös harmatféle, mely a talajban levő levegő páratartalmának az éjjeli lehülés során bekövetkező kondenzálásából ered és pl. akkor tapasztalható, ha a hajnali órákban egy-egy friss vakandurást megbolygatunk. Ennek a kondenz-nedvességnek az Alföld növényvilágára rendkívül nagy életfentartó hatása van. Az említett s még felmerülő számos egyéb kérdés a beható meteorológiai és egyéb megfigyelések egész sorozatát teszik még szükségessé.

Kísérlet tárgyául ajánlja a műtrágyázást is. Egyelőre a műtrágyázás alkalmazása a csemetekertekben indokolt, ahol a talaj egyoldaluan igen erősen van igénybe véve és ahol célszerűnek kinálkozik mezőgazdasági növényekkel váltógazdaságot vinni. Az Alföldön tenyészhető fafajokat illetőleg előadó néhány igen becses adattal egészítette ki azt az anyagot, amelyet dr. *Tuzsón* János egyetemi tanár a közelmúlt időkben tartott előadásában feltárt. Így különösen az erdeifenyőt nem tartja egészen kizárandónak, de hangsúlyozza, hogy csak jó fejlődésű anyafákról szedett magot használjunk! (Származási kérdés.) Ajánlja továbbá a virginiai borókát, míg a szelidgesztenye az Alföldön aligha lesz sikerrel tenyészhető. Az ártéri erdőkben figyelemre méltó az amerikai fehérkőris, sikerrel biztat a nagyon nedves helyeken a *Taxodium distichum* és a *Thuja occidentalis*; a kevésbé nedves helyeken *chamaecyparis*-félék és *Zelkova keaki*.

Kísérletezést ajánl az alföldi erdőkben talajvédő alnövényzet létesítésével, ami kivált az ákác- és pinusfélék alatt indokolt. Erre a cserjék közül a mogyoró, fagyal és bodza lenne alkalmas.

Befejezésül előadó reámutatott arra, mennyire szükséges az erdészetnél, hogy a tudomány a gyakorlati étellel a legszorosabb kapcsolatba lépjen, mivel csak a kellő gyakorlattal bíró szakember

birja a tudományt oly irányban művelni és fejleszteni, amint azt a gazdasági és kulturális érdek megkívánja. Viszont csakis azon gyakorlati szakember állhat a helyzet magaslatán, ki egyéb kötelességei mellett a tudományos ismereteit is folyton bővíti és ápolja. Vetített képek bemutatása után érdekes eszmecsere indult meg, melyben dr. *Treitz* Péter állami főgeológus, *Kiss* Ferencz min. tanácsos és dr. *Sávoly* Ferencz meteorológiai intézeti adjunktus vettek részt, előadó pedig a zárszó jogával élt.

A tárgy iránti igaz ügyszeretetről és odaadó lelkesedésről tanuskodó előadásért, mint az előzően említett előadásoknál is, *Kaán* Károly államtitkár mondott meleg, elismerő szavakban köszönetet, az egybegyültek pedig az előadót osztatlan lelkes ovációban részesítették.

A **gyermeknevelési segélyekért** az államerdészeti tisztviselőknek, azok özvegyeinek és árváinak f. é. május hó 8-ig kell folyamodniok az államerdészeti tisztviselők gyermekeinek nevelését segélyező alap intéző bizottságához (Budapest, V.. Zoltán-u. 16. sz.).

A segélyezés iránt benyújtott kérvényekben ki kell tüntetni: a folyamodó összes ellátatlan gyermekeinek számát és korát; a tanintézetet, melyet látogatnak; az esetleg élvezett ösztöndíj vagy más ilyenmű állandó segély összegét; s a kérvényhez csatolni kell az összes gyermekek legutolsó iskolai bizonyítványait; nemkülönben a szülők vagyoni állásáról szóló hatósági bizonyítványt, illetőleg atyátlan-anyátlan árváknál az árvaszék igazolványát. Az özvegyek, illetőleg árvák kérvényeiben még azt is ki kell tüntetni, hogy az özvegyi ellátás, illetőleg a nevelési járulék *az új vagy még a régi nyugdíjtörvény alapján lett-e* és mily összegben megállapítva? Végül a kérvényben fel kell említeni azt is hogy a szülő melyik gyermeke részére folyamodott segélyért *egyidejűleg az állami alkalmazottak gyermekeinek nevelését előmozdító segítségeket kiosztó bizottsághoz.*

Az Országos Erdészeti Egyesület pénztáránál teljesített befizetések 1920. évi márczius hóban.

A rövidítések magyarázata:

Az ákácza monografiája	Am.	Hazánk házi faipara (Gaul Károly)	H. F.
Alapítványi kamat	ak.	Hirdetési díj az E. L.-ban	hd.
Alapítványi tőketörlesztés	att.	Hirdetési díj „Erdő”-ben	Ehd.
Alapítványi tőkekiegészítés	attkg.	Hirsch Istvánné, szül. Kraft Anna segélyalapítvány	H. I. a.
Altiszti segélyalap	Asa.	Hozzájárulás	Hj.
Átutó bevétel	áb.	Időközi kamatok (takarékpénztári)	ik.
Báró Bánffy-D.-alapítvány	BBa.	Kedvezményes lapdíj	kid.
Bedő-Albert-alapítvány	BAA.	Képzőalapítvány	k. a.
Bükküzfia romlása stb.	Btr.	Külföldi faniemek tenyésztése	Kft.
Egyéb bevétel	Egy.	Lakbér	lb.
Erdői facsemeték nevelése	Ecs.	Lapdíj (Erd. Lapok)	ld.
Erdészeti Géptan	Egt.	Legelő-erdők berendezése	M. L.
Erdészeti Lapok egyes füzetei	EL.	Magyar Erdészeti Oklevéltár	EOT.
Erdészeti Növénytan II. rész	Nvt. II.	Népszerű növénytan	N. Nvt.
Erdészeti rendeletek tára	Ert.	Nyugdíjalap	Ny. a.
Erdészeti zsebnaptár	Npt.	Perköltség	Prk.
„Erdő” című lap	Eld.	Postaköltség	pk.
Erdőőr	Eő.	Rendkívüli bevétel	rb.
Erdőrendezéstán (Bel.)	Rz.	Rendszeres növénytan I. R.	Rnt. I.
Erdőrendezéstán (Fekete)	Rzf.	Szantner-Gyula-alap	Sza.
Erzsébet-királyné-alapítvány	E. a.	Székesfehérvári ism. alap	Sz. i. a.
Értékpapírok kamatai	Ék.	Tagsági díj	td.
A fenyőfélék fájának összehasonlító szövetana	Fösz.	Tangens-táblázatok	Tt.
Fából készült csukor és alkohol	Fcza.	Gr. Tisza-Lajos-alapítvány	TLa.
Fatömegtáblák	Ftb.	Tölgy és Tenyésztése	Töt.
I. Ferencz-józsef-alapítvány	I. F. J. a.	Wagner-Károly-alapítvány	Wka.
Goldmann Henrik alap.	GHa.		

Biró János td. 60.—. Bakkay József td. 80.—. Babós József ak. 40.—.
Bodor Gábor td. 60.—. Bóna Andor td. 30.—. Baranyi János ld. 60.—. Bibel
János I. F. J. a. 50.—. Blumenegger Imre npt. 10.—, pk. 2.—. Béky Albert
td. 60.—. Csornai prép. npt. 20.—, pk. 6-12. Csik Gyula ak. 40.—. Csepke
Gábor Eő. 12.—. Doroszlai Gábor td. 80.—. Esztergomi főkápt. ak. 40.—, npt.
100.—, pk. 20.—. Erőss Rezső td. 80.—, npt. 10.—, pk. 2.—. Frits Antal Frz.
18.—, Ám. 10.—, Nyt. 5.—. Fodor Gyula td. 30.—. Faértékesítő hiv. W. K. a.
40.— + 285.—. Forró Ferencz Eő. 6.—. Fangh npt. 20.—, pk. 4.—. dr. Fazekas
Ferencz td. 40.—. Fridli Ernő ld. 80.—. Földmiv. min. hd. 63-60. Földes Tibor
td. 60.—. Géczy Lajos npt. 10.—, Grill-Benkő Eő. 60.—. Gutseel Rezső pk. 1-40.
Gondol Dezső att. 270.—, ak. 71.—. Gödöllői erdőhiv. att. 40.—. Györki László
npt. 22.—. Horváth János npt. 10.—, pk. 5-72. Hruska Lajos npt. 20.—, pk.
3.—. Hartl Sándor ld. 80.—. dr. Hammersberg Géza td. 60.—. Halka Dániel
Eő. 12.—, npt. 10.—, pk. 5.—. Hohoss János td. 40.—. dr. Heltai Tibor npt.
16.—. Heincz József Ftb. 6.—, Gtn. 7.—, Frz. 18.—, pk. 5-72. dr. Halmágyi
Artur npt. 16.—. Hock János Nt. II. 20.—, Frz. 18.—. Hoffer T. Ám. 10.—,
Ecs. 6.—. Hyna Ottó td. 80.—. Illés Vidor td. 60.—. Iró József Eb. 7-80.
Jankovics Rezső td. 60.—. Jászfelsősztygyörgyi közb. I. F. J. a. 341-43. Kapoli
Pál Eő. 24.—, npt. 10.—, pk. 6-60. Kozlovsky István td. 80.—. gr. Károlyi
László könyvek 146.—. Kacsanovszky J. A. td. 60.—. Kálmán Béla Ftb. 6.—.
Királyhalmi szakiskola I. F. J. a. 171-84. Kiricsi János ld. 80.—. Kriracsku Imre

Eő. 36.—, npt. 20.—. Karát István Eő. 12.—, npt. 10.—, pk. 7.—. Klausberger Károly Eő. 12.—, pk. 3.—. Komáromi László Gtn. 7.—. Koralevszky Géza td. 40.—. Klosovszky Ernő npt. 16.—, pk. 2.—. Kanczvid István Eő. 12.—. Keresztény fatermelő szöv. Ka. 400.—, ak. 40.—. Kalchbrenner Károly td. 60.—. Lehoczky János lb. 60.—. Lengyeli erdőhiv. ld. 80.—. dr. Lamm Antal ld. 40.—. Lamp Béla ld. 80.—, npt. 10.—, pk. 5.—. Lichtschein Dezső ka. 400.—. Mikcs Ármin gf. npt. 30.—. Magyar György Eő. 12.—, npt. 20.—, pk. 6.—. Mohelniczky Rezső Eő. 12.—, pk. 6:60. Mátyus László npt. 10.—, Nt. II. 20.—, Ecs. 6.—. özv. Machovich Ferenczné ld. 80.—. Mátyus László könyvek 58.—. Magy. Ált. Kőszénbánya rtsg. npt. 13.—, pk. 2:72. Magyar Fatermelők Egyesülete ld. 80.—. Nagy Sándor Eő. 12.—, pk. 3.—. Nagykőrös város I. F. J. a. 2244-85. Neuschloss-Lichtig npt. 30.—. Neuwirth László ld. 80.—, Eő. 24.—, pk. 6.—. Nemes István npt. 16.—. Oncay László td. 20.—, ka. 400.—, ak. 40.—. Orczy M. Ft. 10.—, npt. 10.—. Orsz. Közp. Hítség. ik. 23:80. Pátria Eő. 120.—, npt. 10.—. Pitroff Kornél att. 320.—, ak. 184.—, Pترزsulka K. Eő. 12.—, pk. 3.—. dr. Porubszky Elemér ak. 32.—. Rosta Imre Eő. 72.—, pk. 18.—. Rochlitz Béla npt. 13.—. Ronchetti Gáspár npt. 22.—. Schaab Bálint td. 60.—, npt. 10.—. Sklenszky Ferenc npt. 10.—. Steiner József Eő. 12.—, npt. 30.—, pk. 9.—. Sztruhál János npt. 10.—, Eő. 12.—. Szokoly Alajos Eő. 24.—, npt. 20.—. Ecs. 8.—. Szirock József npt. 10.—, pk. 2.—. Szabó Benedek td. 60.—. Strobl József npt. 10.—. Schwarcz József hd. 50.—. Scherg Lőrincz td. 60.—. Süss Nándor npt. 60.—. Schäffer István könyvek 113.—. Stern György td. 100.—. Szári faért. npt. 20.—, Eő. 12.—, pk. 6:12. Stift György npt. 20.—, pk. 2:50. Táltos könyvk. Eő. 24.—, könyvek 86.—. Tenczer hirdető hd. 160.—. Tatai hitbiz. npt. 50.—, pk. 5:32. Tótsóvári erdőhiv. ld. 480.—. Tilsch Leo Frz. 378.—, pk. 7.—. Ugodi erdőhiv. Eő. 120.—, áb. 30.—. Ulreich Gyula td. 60.—. Veszprémi p. erdőhiv. Eő. 12.—, pk. 6:60. Vuk M. és Fia npt. 200.—, pk. 20.—. Váci püsp. urad. hd, 40.—, Vajtai erdhiv. npt. 48.—, pk. 4.—. Woche Lajos td. 80.—. Weyda Frigyes td. 60.—, Wilde Ferenc Nnt. II/III. 10.—, pk. 4.—. br. Waldbott urad. hd. 119:50. Wittenberger Géza Nt. II. 20.—. Zsiray Gyula könyvek 126.—.

1

Az „Erdészeti Lapok“ 1920. évi VII—VIII. füzetének HIRDETÉSEI.

Az ERDÉSZETI LAPOK mellett mérsékelt közlési díjért
a lap irányával nem ellenkező hirdetések kiadatnak.

Dijszabás. Kéthasábos szélességben (107 mm) garmond betűvel vagy ennél nagyobb betűfajttával szedett hirdetés milliméterenkint 3 korona, állás-keresleti hirdetésekénél 1 korona. Táblázatos és garmond betűnél kisebb betűfajttával szedett hirdetések másfélszeres egységárral számíttatnak. Ismételt megjelenés esetén megfelelő árkedvezmény.

Külön mellékletek 25 gramm súlyig 300 koronáért, azontul 25 grammonként 50 koronával magasabb árért mellékeltetnek.

PÉNZ-	és áruügyleteket lebonyolunk. Értékpapirokat és külföldi pénznemeiket adunk és veszünk. Tőzsdéi megbízásokat elfogadunk.
	NEUSCHLOSZ TESTVÉREK, bankiroda BUDAPEST, VI., LOVAG-UTCZA 20. (Nyugati p. u. közelében.) Alapítva: 1900. (I. XII. 4.) Telefon: 76-69.

Élő fáczántyukokat (közönséges és király) **megvételre keres:**
gróf Apponyi erdőhivatala, Lengyel (Tolna megye). (2. III. 3.)

Hirdetmény. A Magyarországi Faértékesítő Hivatal a fa- és faszénkészletekben az 1920. évi január hó 1-től 1920. márczius hó 31-ig beállott változásoknak az 5677/1919. M. E. sz. kormányrendelet alapján való bejelentésére szolgáló forgalmi „Jegyzék” nyomtatványból és az 1920. márczius hó 31-én még meglévő fa- és faszénkészletek részletes bejelentéséhez szükséges „Bejelentőlap” nyomtatványokból a törvényhatósági joggal felruházott városok címére, valamint a vármegyék alispánja útján a járási főszolgabírák és r. t. városok polgármesterei részére nagyobb készletet küldött oly czélból, hogy a szükséges nyomtatványpéldányokat az azokért illetékesen jelentkezőknek díjtalanul bocsássák rendelkezésére.

A 3296/1918. M. E. sz. kormányrendelet 7. § értelmében a fakihasztnálás engedélyezését a termelő az illetékes járási erdőgondnokságnál, illetve erdőhivatalnál kérelmezni, avagy a fakihasztnálási jog átruházását bejelenteni köteles és a 8. § értelmében a hatósági hozzájárulásra a termelt fakészlet bejelentésénél hivatkozni kell.

A hivatal felhívja a bejelentésre kötelezetteknek figyelmét arra, hogy ennek közlését a „Bejelentő-lap“ megfelelő helyén föltétlenül eszközöljék, mert ennek elmulasztása esetén vizsgálatnak és kellemetlenségeknek teszik ki magukat.

Azt tapasztalta továbbá a hivatal, hogy a készletbejelentések igen gyakran elkésve érkeznek be, egyesek pedig különféle ürügyek alatt a bejelentés eszközzésére időhaladéket kérnek.

A kötelező készletbejelentések és a bejelentések eszközzésének módját már mindenkinek lehetett alkalmá megismerni, miért is azok ellen, akik f. é. április hó 15-ig a fa- és faszénkészleteikben f. é. január hó 1-től márczius hó 31-ig terjedő idő alatt beállott változásokat, valamint a márczius hó 31-én birtokukban lévő fa- és faszénkészleteket ide be nem jelentik, a hivatal a kihágási eljárást nyomban meg fogja indítani.

(3)

Faértékesítő hivatal.

MAGYAR BELGA FÉMIPARGYÁR R.-T.

BUDAPEST, VI., HUNGÁRIA-KÖRUT 115/117. SZ.

Elvállalja: mezei, erdei, bánya- és iparvasutak nyomjelzését, valamint sikló- és sodronykötélpályák, csatlakozó vágányok építését.

Szállit: sineket, vágányt, váltókat (szabványos, helyi érdekű és keskenyvágányu vasutak részére), fordítókorongokat, kocsikat, mozdonyokat, kerekeket és kerékpárokat, csapágyakat és egyéb kocsialkatrészeket.

(5. XII. 1.)

Pályázati hirdetés. Heves vármegye közigazgatási bizottságának gazdasági albizottsága 1920. évi 389. sz. határozata szerint a vármegye területén állami kezelésbe vett erdő- és kopárterületek őrzésére egyelőre 1920. év tartamára három, egyenként havi

1000 (egyezer) korona bérrel díjazott ideiglenes kisegítő szakvizsgázott erdőőrt kíván alkalmazni.

Akik ezekre az állásokra igényt tartanak, eddigi szolgálataikat, családi állapotukat, szakképzettségüket és erkölcsi magaviseletüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket ezen kir. erdőfelügyelőséghez 1920. évi április hó 20-ig annál is inkább nyujtsák be, mert a később beérkező kérvények figyelembe nem vétetnek.

Az állás a kinevezési okmány kézbesítését követő négy nap alatt elfoglalandó.

Eger, 1920. április hó 1-én.

(4)

Kir. erdőfelügyelőség.

22 22 22

**Az „Erdészeti Lapok“ 1920. évi VII—VIII. füzetének
tartalma:**

	Oldal
<i>Kádn Károly</i> : Az erdőpusztítás közgazdasági következményei	141
<i>Roth Gyula</i> : A magyar erdészeti kísérletügy mai feladatai (befejezés) ...	152
EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK. I. Értesítés rendkívüli közgyűlésről ...	161
II. Értesítés tagkizárásról	161
Esterházy Miklós herceg †	161
KÜLÖNFÉLÉK. Az Országos Erdészeti Egyesület alelnökeinek lemondása. — Személyi hírek. — Mi marad meg Magyarország erdeiből? — Tallián Béla báró az Alföld fásítása érdekében. — Felolvasások és előadások az Országos Erdészeti Egyesületben. — A gyermeknevelési segélyekért	162
Az Országos Erdészeti Egyesület pénztáránál teljesített befizetések (1920. márczius hó)	172
HIRDETÉSEK	I—III

